

Становище по промени и допълнения на ЗЗДН предложени за обществено обсъждане

Във връзка с предложените изменения на ЗЗДН (файла Проект! - на сайта на МП), мотивите за промените и анализа изказвам следното становище като потърпевш, отхвърлил иск срещу мен заведен по ЗЗДН и черпещ експертиза от множество източници, местни и международни:

По Проекта **Параграф 4:**

А. Да бъде променен спорния текст чрез добавяне, подчертано:

4. забрана на извършителя да осъществява контакт с пострадалия под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация при условия и срок, определени от съда, като контакт с пострадалия следва да бъде извършван в защитена среда, а именно медирана среда предоставена от ДСП, АСП, МВР, съда и др.

Мотиви: С фразантите злоупотреби майки да завеждат дела по ЗЗДН срещу бащите на децата им, с цел спечелване на дело за родителски права, последвалото издаване на заповед за незабавна защита и ограничаване на контакта баща-дете, телефонния/мейл контакт е единствената връзка. Никъде не е разписано в Проекта, че контакт може и следва да се осъществява в защитена среда. Това именно законово недоразумение/непълнота е причина да заведа две дела за 7 цифрени суми – срещу СРС постановил мярка по ЗЗДН, отменена в цялост от СГС и срещу АСП, също не спомогнало в разумен срок за осигуряване на възможност да се виждам/контактувам с дъщеря ми, което доведе до СРО у детето. Нещо повече, след издаването на подобна заповед, срещата ми с детето в съда в о.с.з. след призоваването ми представлява склоняване към престъпление, извършено от призоваващия ме съдия, което е правен абсурд.

Следователно, за да се избегне лавина от подобни дела, вкл. многократно по-големи присъдени суми от ЕСПЧ, правя предложение за оставане на добавката, под номер 4. в случай че предложения текст 4. бъде оттеглен/премахнат:

Б. Да се промени спорния текст като се добави:

5. временно определяне местоживеенето на детето при пострадалия родител или при родителя, който не е извършил насилието, при условия и срок, определени от съда, ако това не противоречи на интересите на детето. Най-добрият интерес на детето в конкретния случай се определя в едноседмичен срок писмено от ДСП, след интервюта, вкл. с двамата родители, като се открива незабавно работа/досие на дете в риск, до постановяване на решение на съда, което е влязло в сила.

Мотиви: Не е дефинирано “интересите на детето” и следователно, очакването на решение на съда може да отнеме 1-2 години, както в нашия случай, предмет на заведено дело по ЗОДОВ. До постановяване на решение от съда, ДСП следва да е овластено да се запознае бързо със случая, да определи именно и критерия най-добър интерес на детето в случая и да предложи становище за детето на съда. Недопустимо е чак в трето съдебно заседание, както

в нашия случай, съда да изиска от ДСП доклад/становище, то трябва да е налично за първото съдебно заседание, насрочено най-късно месец след сигнала, както е по закон, за решаване на делото.

В. Да отпадне напълно спорния текст

8. забрана за издаване на разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на взривни вещества, на оръжия, на боеприпаси на пиротехнически изделия по Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия или прекратяване на валидността на издадено разрешение за срок, определен от съда;

Мотиви: Престъпление/ насилие може да се извърши с нож, брадва или голи ръце, най-често срещаните случаи според пресата. Забраната на оръжието не променя практически нищо.

Г. Да се промени най-спорния текст, оръжие на хиляди недобросъвестни родители за печелене на дела за родителски права, като се добави подчертаното:

(4) В случаите на висящ съдебен спор между родителите по упражняване на родителските права, по определяне местоживеенето на детето или режима на личните отношения, препис от заповедта за незабавна защита и заповедта за защита по ал.1, т.5 се изпраща на съответния съд, като в този случай делото за родителски права се гледа по бързата процедура и се решава в тримесечен срок. В случай на недоказване на насилие и/или отхвърляне на заповедта за незабавна защита от съда, родителските права автоматично се присъждат на родителя, набеден по ЗЗДН, (С цел пресичане на злоупотреби,) в този случай родителят завел делото по ЗЗДН може да носи и криминална отговорност за претърпените вреди/щети, вкл. роля за отчуждаване и възникване на СРО у детето.

Мотиви: Отсичане из корен на порочната практика на масовото използване на ЗЗДН за печелене на дело за родителски права. При завеждане на такова, родителските права следва да се гледат по бързата процедура, тъй като явно е налице отчуждаващ родител, който нанася СРО у детето и това не е "насилника" по делото на ЗЗДН; съдът следва не изследва ролята на завел делото, това следва да се направи незабавно и единствения начин е чрез своевременно гледане на делото за родителски права в тримесечен срок, за да се изясни цялостната картина, т.е. родителския капацитет на двамата.

Недопустимо е дело за родителски права да се точи 4 години, както в нашия случай, краят му не се вижда, детето пораста, СРО го разрушава. Когато делото се реши едва ли ще има значение, щетите ще са нанесени за цял живот. Заведено дело по ЗЗДН е ясен сигнал задължаващ приоритетно, незабавно действие за съда гледащ делото за родителски права, да се произнесе, тъй като са налице много по-дълбоки от обикновени противоречия и спор между родителите, доказано от заведеното дело по ЗЗДН, а главна жертва е детето.

Цел е и привеждане на ЗЗДН в съответствие с добрата Европейска практика, където при отхвърлен иск по ЗЗДН родителски права автоматично се присъждат на набедения родител, който освен това е претърпял раздяла с детето, а у детето има риск да се развие СРО. Не случайно Световната Здравна Организация включи в Международната класификация на болестите (МКБ-11) под № QE.52 СРО като психично отклонение.

Ясно е разписана целта пресичане на злоупотреби и наказателната отговорност, което ще доведе до драстичен спад от завеждане на подобни дела по ЗЗДН под угрозата набеждаване на родител като насилник да бъде отхвърлена и това да доведе до автоматично прехвърляне

на правата. Целта в скоби може и да не бъде записана, доколкото законодателят не е длъжен да обяви мотивите си в законовия текст.

Доколкото ми е известно в никой закон не е разписано като престъпление ролята на родител за отчуждаване и за развиване на СРО у детето, тази празнота също е решена с предложението текст.

Ако тази най-важна поправка не бъде приета, ясен е лобизмът и дългата ръка на недобросъвестни адвокати/НПО имащи интерес от точене на дела, действащи срещу най-висшия интерес на детето. Това ще е доказателство за съзнателна абдикация и отказ на държавата от задължението си да следи за най-добрия интерес на детето, да създаде инструментариум и задължение за ефективно правосъдие и превантивни мерки. Подобно съзнателно бездействие (а не недоглеждане) ще е основание за завеждане на голям иск (вкл. колективен) пред ЕСПЧ. (Давам съгласие моето становище и искане проблема да бъде решен да се цитира и използва от заинтересовани страни при завеждане на такива дела).

Д. Параграф 6: Да отпадне подчертания текст:

Чл.би.Лице, извършило домашно насилие,се насочва по реда на чл. 21, ал. 3 към специализирана програма за преодоляване на агресията и справяне с гнева, която се заплаща от него. Програмата може да бъде част от специализирана услуга или да се предоставя самостоятелно.

Мотиви: Отваря се врата за злоупотреби – съществува стимул за събиране на пари, не са регламентирани ценоразписи, различните доставчици на социални услуги може да таксуват различно за една и съща услуга, като по-скъпия да е предпочитан защото се отплаща на ДСП насочила насилника към него, т.е. отваря се корупционна кутия на Пандора.

Е. В §10 да се върне старото положение, като отпадне предложеното, а именно:

В чл.10 ал.1 се изменя така:„(1) Молбата се подава в срок от 1 месец от акта за домашно насилие.

Мотиви: изложените мотиви от вносителите на поправката: „до три месеца от акта на домашно насилие. По изключение, ако обективни причини налагат това, молбата може да се подаде в срок до 6 месеца от акта на домашно насилие.“ са грешни. Един месец е абсолютно напълно достатъчно жертвата да си събере мислите и изложи доводите си. След 6 месеца (никъде не е дефинирано какво именно е изключение и алчни адвокати ще се базират на това, за да заведат дело половин година по-късно) никой няма да помни кой е започнал спора, чинийка или чаяка бе счупена и възникна скандала. Бухалката изнудване със завеждане на дело по ЗЗДН тегне с месеци, което е неприемливо. Сроковете са да се спазват и жертвата своевременно следва да си търси правата.

Ж. §12.Член 15 да се измени така:

(1)В заседанието за разглеждане на молбата съдът пристъпва към събиране на доказателствата и дава ход на устните състезания без да приканва страните към спогодба или да ги напътва към медиация. Декларацията на жертвата на насилието не е достатъчна за издаване на заповед за защита от домашно насилие, но е начало за разглеждане на молбата.

Лицето подало невярна или недоказана/недоказуема декларация носи и наказателна отговорност. Съдът решава делото в тримесечен срок.

Мотиви: Правно недопустимо е да се вмени вина в и да бъде набеден за „насилник“ някой въз основа на нечия недоказана декларация. Погазва се презумпцията за невинност до доказване на вината. С предложената поправка се криминализира подаване на фалшиви декларации, вкл. с цел спечелване на родителски права. Поставя се законов тримесечен срок за експедитивно решаване на делото, конкретизирано в съответствие със законовото изискване то да се гледа по бързата процедура. В нашия случай отне около девет месеца на първа инстанция. Недопустимо е точене на дело по ЗЗДН почти две години.

3. Да бъде променен следния срок:

(9) При уважаване на молбата съдът издава заповед за защита, която има действие за срока по чл. 5, ал. 2, считано от издаване на заповедта за незабавна защита.“

Мотиви: Постановяване на решението на съда и обжалване може да отнеме две години както в нашия случай. Така реално изтърпяното наказание ще надмине законния максимален срок от 18 месеца, което е недопустимо. В нашия случай то бе над 19 месеца, след издаване на заповедта за незабавна защита, което бе основание за завеждане на дело.

И. §16.В чл.19 да се измени:

1. Досегашният текст става ал.1 и се изменя така:„(1) Заповедта за незабавна защита подлежи на обжалване в тридневен срок от обявяването ѝ, като съдът се произнася до една седмица след постъпване на жалбата. Тя има действие до издаването на заповедта за защита или до влизане в сила на отказа на съда.“

Мотиви: Недопустимо е постановен съдебен акт да е необжалваем, т.е. да няма двуинстанционен контрол. Разписан е срок това да се случи разумно и максимално бързо, за да не бъдат накърнявани интересите на всички участващи страни. Същевременно, до произнасянето на висшестоящия съд, заповедта за незабавна защита защитава жертвата.

Й. §18.В чл. 21 да се направи следната промяна, подчертаното:

3. Създава се нова ал.3:„(3) Когато е наложена мярка по чл.5, ал.1, т.5, 6, 9 или10, дирекция „Социално подпомагане“ насочва в едноседмичен срок лицето за ползване на социална услуга.“

Мотиви: ДСП следва да бъде задължено да действа експедитивно, обвързано с конкретен срок. Насочването/издаване на направление коства 5 минути работа. Пример: мудна, зле координирана работа и може би дори саботаж от ДСП-Възраждане, гр. София (разследвано от Прокуратурата), доведоха в нашия случай до невъзможност да се започне ползване на социална услуга в течение на месеци, всичко това водещо до СРО у детето и е обект на заведено дело по ЗОДОВ.

К. § 19. в § 1. По смисъла на този закон: - следа да се премахнат подчертаните, като 3 може да е и противоконституционно:

1. „Икономическо насилие“ е поставяне на дадено лице в положение на икономическа зависимост, изразяваща се в отнемане на достъп до икономически възможности и ресурси, ограничен достъп до средства, изолиране на жертвата чрез лишаване от средства за независими дейности, контрол на достъпа до здравеопазване, заетост и образование, изключване от вземане на финансови решения, пълен контрол върху средствата на лицето и други икономически ресурси, като се създава пълна зависимост за средства за издръжка и за задоволяване на лични нужди др.

2. „Психическо насилие“ е умишлено сериозно засягане на психологическата неприкосновеност на дадено лице чрез принуда или заплахи, вербално насилие, тормоз, сплашване, постоянно критикуване, засрамване, порицаване, използване на обидни имена и епитети, присмиване, имитиране, публично унизяване и др.

3. „Фактическо съжителство на съпругески начала“ е доброволно съвместно съжителство на съпругески начала на две пълнолетни лица (да се промени на мъж и жена), по отношение на които не съществува родство, представляващо пречка за встъпване в брак, при което лицата се грижат един за друг или за общо домакинство.

Мотиви:

В 1. „Жертвата“ може да твърди, че няма средства да си купи мерцедес или яхта или независимо не може да отиде до Малдивите, т.е. е изолирана, защото „насилника“ не ѝ дава пари. Или че е изключена от вземане на решение да се закупи жълт кухненски шкаф, а е купен кафяв. Или че не може да си задоволи личните нужди чрез спа процедури в 5-звезден хотел. Абсурдно е законодателят да се меси в семейния живот или да постановява как да се вземат финансови решения в семейството. Практика е печелещият да решава как да се харчат парите, които е изработил, ако друго семейство решава по друг начин е негово право. Подчертаното следва да се премахне, защото ще отприщи лавина от дела и отваря широко вратата за недобросъвестна външна намеса в семейния живот, което не е недопустимо.

В 2. Разглеждайки хипотетичния случай на слаб ученик-дете, именно постоянно критикуване, засрамване и порицаване е начин то да бъде убеждавано да учи и да остави порочни практики не в негов интерес. Отново, не е роля на закона да дефинира как семейството си възпитава децата, а ако се върви в тази опасна насока, следва ли цел на закона да бъде да разписва микро-мениджмънт какво следва да се направи в случая на лош ученик – звучи абсурдно разбира се. Ами ако съпругата не готви добре и постоянно има оплакване? Или съпругът не плевти добре градината и е порицаван да върши по добре работата?

В 3. има противоречие на решение на КС на РБ. Следва да бъде отсечено из корен попълзновението опитващо се да вкара/легализира джендърството от тук в закона.

Л. В Преходни и заключителни разпоредби § 22. - да се заличи подчертаното

1. В чл. 93, т. 31 думата „системно“ се заличава, а думите „или психическо насилие, поставяне в икономическа зависимост“ се заменят с „психическо или икономическо насилие“

Мотиви: Запазва се старото положение. Не може единичен скандал за миене на чинии да е основа за издаване на заповед и да се счита за насилие, нито единичен акт да е причина за наказателно преследване/дело. Престъпна провокация може да е целта на този скандал, с цел изгонване от жилище, вкарване на любовник и отсртаняване на съпруга, печелене дело

за родителски права и т.н. Абсолютно необходимо е да бъде запазено сегашното положение за три случая, т.е. да бъде доказуема системност или единичен акт.

2. В чл. 144Аал. 1 да се измени така:„(1) Който следи другото и това би могло да възбуди основателен страх за живота,свободата, половата неприкосновеност, честта или здравето му, или за живота, свободата, половата неприкосновеност, честта или здравето на негови близки, ако извършеното не съставлява по-тежко престъпление, се наказва с предупреждение или друга мярка постановена от съда.“

Мотиви: Ако съпруга следи мъжа си, за да го хване на място/изобличи с любовница с цел да запази семейството си, това не може да бъде повод за вкарването ѝ в затвор, дори той да твърди че честта му е засегната. Или обратното, той да следи за половата ѝ неприкосновеност, т.е. да не кръшка с комшията и тя да твърди, че я е страх от побой между/от мъжете. Или свекървата да следи снахата какво пазарува и откъде харчи пари които семейството не разполага (да докаже, че са придобити от разврат). Или родител да следи дали детето му пуши зад училище, а другия родител да заведе дело, че детето го е страх. Или наемане на детектив в Ирландия, за да проследи трафикантска дейност на Бангладешки мигрант от страна на съпругата и/или фиктивен брак, наказуем по закон на страни от ЕС. Примерите са неизчерпаеми, необосновано следене може да бъде основание за страх наистина, важни са мотивите и съдът е този който постановява присъда – от по-лека към по-тежка в зависимост от случая. Недопустимо е да се разпише тежка присъда в закона – прерогатив на съда е да решава за всеки случай.

18.1.2020 г.
София

Д-р Гео Гатев